

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: D. J.
bytem D. 664/1, O.
zastoupený obecnou zmocněnkyní Ing. Š. Š.
bytem K. 183, U. B.

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2017, č. j. KUOK 113592/2017,
ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 21. 11. 2017, č. j. KUOK 113592/2017, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 7. 2017, č. j. SMOL/AŘMV/161680/2017/OARMV/DPD/Bat, jímž správní orgán I. stupně podle ustanovení § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce, jakožto řidiče, ze dne 26. 9. 2016, v znění jejich doplnění, proti záznamu bodů za sedm přestupků v celkové výši po zákonných odečtech 12 bodů, a tento záznam potvrdil.

2. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí a požaduje jeho zrušení. Žalobce konkrétně namítá, že:

a) napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Není zřejmé, na základě jakých skutečností žalovaný dospěl k závěru, že pokutový blok splňuje veškeré náležitosti rozhodnutí, jakož i to, že podpis na pokutovém bloku skutečně náleží žalobci. Tyto úvahy jednak nemají oporu ve spise a jednak správní orgán těmito úvahami nahrazuje závěry, jež přísluší pouze odborníkovi – v tomto případě grafologovi. V této souvislosti žalobce cituje nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I ÚS 741/06 a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, č. j. 5 A 241/2011-69;

b) požadoval, aby žalovaný provedl přezkum rozhodnutí pokutového bloku ze dne 10. 9. 2016, neboť žalobce po celou dobu napadeného řízení popírá pravdivost tohoto rozhodnutí. Žalobce si je po celou dobu vědom, že nemohl spáchat skutek, který je mu kladen za vinu, neboť se v dané době vůbec nenacházel v Olomouci. Po provedeném vlastním šetření žalobce zjistil, že protiprávního jednání se dopustil jeho známý R. H., jež měl v té době vypůjčený automobil žalobce, když žalobce zprostředkovává zapůjčování vozidel osobám. Ve vozidle nechal žalobce bundu i se svými osobními doklady a jeho známý se jimi z nerozvážnosti prokázal, aby se vyhnul vlastnímu bodovému postihu. Na podporu tohoto tvrzení žalobce navrhuje výslech pana H. jako svědka.

3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitkám žalobce odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu (usnesení ze dne 17. 7. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1937/2006), která vychází z tzv. presumpce správnosti správního aktu, podle které i vadný správní akt, který není nicotný, je platný a pokládá se za bezvadný, dokud není úředním postupem zrušen. Zpochybňovaný pokutový blok je proto nutné považovat za bezvadný a námitky směřující k jeho zpochybnění považuje žalovaný za irelevantní.
4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že Magistrát města Olomouce, příslušný podle § 124 odst. 5 písm. k) zákona o silničním provozu k provádění záznamu o počtech bodů dosažených žalobcem jako řidičem, zaslal žalobci oznámení podle §123c odst. 3 téhož zákona o dosažení celkového počtu 12 bodů. Toto oznámení bylo žalobci doručeno dne 23. 9. 2016, spolu s výpisem historie bodového hodnocení, ze které je patrné, že žalobce dosáhl ke dni 15. 10. 2013 7 bodů, z nichž 4 body byly podle §123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu dne 16. 10. 2014 odečteny, a následně dosáhl ke dni 5. 2. 2015 další 4 body, dne 23. 3. 2016 další 2 body a dne 10. 9. 2016 další 3 body, čímž dosáhl celkem 12 bodů. Proti záznamu bodů v bodovém hodnocení podal žalobce dne 26. 9. 2016 námitky s tím, že chybí odpočet 4 bodů mezi přestupky ze dne 5. 2. 2015 a 23. 3. 2016, a navrhl doplnění dokazování o pokutové bloky. Tento návrh zopakoval ve svých vyjádřeních ze dne 20. 10. 2016 a ze dne 21. 11. 2016, kde proti pokutovému bloku ze dne 10. 9. 2016 namítl, že: *„Pokutový blok 10.9.2016 je totálně nečitelný a není patrné, zda byl řidič vyzván k předložení lékařského potvrzení o tom, že nemusí být za jízdy připoután, z oznámení není patrné, že je konstatováno, že takové lékařské potvrzení existuje, nebo ne“*. Obsahem spisu je rovněž oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 13. 9. 2016, které zaslala Policie ČR Magistrátu města Olomouce, z něhož soud zjistil, že žalobce, jehož všechny

osobní údaje jsou v oznámení uvedeny, dne 10. 9. 2016 v 16:55 hodin v Olomouci na nám. Národních hrdinů pro jízdu bez bezpečnostních pásů porušil § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) z. č. 361/2000 Sb., za což mu byla udělena bloková pokuta ve výši 300 Kč. Obsahem spisu je rovněž sdělení Policie ČR ze dne 18. 5. 2017 k rozporu mezi místem spáchání v oznámení a na pokutovém bloku vysvětlený tím, že se jedná o sousedící místa, kdy přestupce projel křižovatkou z nám. Nár. hrdinů a zastaven byl policejní hlídkou za křižovatkou na ul. Legionářské.

5. Správní orgán I. stupně o námitkách dne 19. 12. 2016 rozhodl tak, že námitky zamítl a provedené záznamy potvrdil. Toto rozhodnutí žalovaný k odvolání žalobce dne 19. 4. 2017 zrušil a vrátil k novému projednání, a to s odůvodněním, že správní orgán I. stupně se námitkami žalobce dostatečně nezabýval, když k důkazu neprovedl pokutový blok série X, číslo X ze dne 10. 9. 2016. Ten byl v následném řízení na č. l. 52 správního spisu proveden jeho ověřenou kopií a žalobce po seznámení se spisem setrval na svém vyjádření ze dne 4. 7. 2017 na závěru, že je předmětný blok nečitelný a nemůže být podkladem k záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Správní orgán I. stupně poté dne 11. 7. 2017 vydal nové rozhodnutí, jímž námitky žalobce opětovně zamítl.
6. Proti tomuto, ve věci druhému, rozhodnutí podal žalobce odvolání dne 4. 8. 2017, doplněné dne 27. 8. 2017, ve kterém shodně jako ve správní žalobě namítal, že je pokutový blok nečitelný, žalobce chce předložit pokutový blok a nechť správní orgán povolá grafologa a ten ať se vyjádří k čitelnosti, či nečitelnosti předloženého důkazu. Poté je nutné zkoumat, zda je takové rozhodnutí bezvadné a může být použito jako důkaz k tíži řidiče. Dále uvedl, že je nutné předvolat zakročující policisty a provést srovnávací rukopis, zda zakročující policista skutečně takovým písmem disponuje, nebo ne. Odmítl provést důkaz listinou - pokutové bloky. Dále uváděl, že dosud nebyl vyřešen jeho návrh podnět k Ministerstvu dopravy ČR, upozornil, že nezávislý soud judikoval, že body jsou trestem pro řidiče a dovodil, že povinností správního orgánu, který provádí záznam bodového hodnocení, je upozornit řidiče na možnost podrobit se školení bezpečné jízdy, což správní orgán neučinil.
7. Žalovaný odvolání žalobce napadeným rozhodnutím ze dne 21. 11. 2017 (právní moc nabylo dne 8. 12. 2017) zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11. 7. 2017.
8. Krajský soud na základě správní žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 152/2002 Sb., soudního řád správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Rozhodoval přitom o věci samé bez jednání ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili.
9. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a to s následujícím odůvodněním.

Nepřezkoumatelnost rozhodnutí

10. Podle ustanovení § 68 odst. 3 věty první správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

11. Podle judikatury Ústavního soudu je smyslem a účelem odůvodnění především ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak lze ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou založeny na libovůli (nález Ústavního soudu ze dne 6. 3. 1997, sp. zn. III. ÚS271/96). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že z odůvodnění správního rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (viz např. rozsudek ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). Nevypovídá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů (např. rozsudek ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů nelze zhojit ve vyjádření k žalobě (např. rozsudek ze dne 28. 1. 2009, č. j. 1 As 110/2008-99).
12. Žalovaný zmíněným nárokům na přezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí dostál, neboť ve svém rozhodnutí na str. 3 a 4 vysvětluje, proč obrana žalobce nemůže obstát.
13. Na tomto místě považuje krajský soud za nezbytné zdůraznit, že žalobce po celou dobu správního řízení brojil toliko proti čitelnosti pokutového bloku jako takového a s touto námitkou žalobce se žalovaný vypořádal, když ve svém rozhodnutí uvedl, že: *„tato námitka je nedůvodná. Rozhodnutí BP ze dne 10. 9. 2016 z pohledu odvolacího správního orgánu splňuje veškeré náležitosti rozhodnutí, je tedy z něj patrné a čitelné místo, čas a právní kvalifikace skutkového jednání (přestupku), podobně jako údaje o osobě která se ho v popsaném rozsahu dopustila, kdy tento blok na pokutu byl podepsán. [...]“* Žalovaný tedy námitku žalobce stran nečitelnosti pokutového bloku ze dne 10. 9. 2016 neopomenul a dostatečným, byť stručným způsobem popsal, proč ji nepovažoval za důvodnou. Krajský soud připomíná, že správní orgán I. stupně poté, co bylo jeho rozhodnutí ze dne 19. 12. 2016 zrušeno žalovaným, si opatřil pokutový blok samotný a provedl jej k důkazu a svoji úvahu tak podložil provedenými důkazy. Tvrzení žalobce o nedostatečných podkladech ve spise je tak vyvráceno jeho obsahem.
14. Úvaha žalovaného o pravosti podpisu žalobce je v rozhodnutí úvahou zcela nadbytečnou, protože námitku nepravosti svého podpisu žalobce v odvolání ani jindy ve správním řízení nevznese. Pro úplnost krajský soud doplňuje, že grafolog se zabývá rozbořem písma a teorií projekce osobnosti do písma, zkoumání pravosti podpisu přísluší odborníkovi z oboru písmaoznání. Pokud jde o čitelnost pokutového bloku, ta není otázkou odbornou, je to otázka obecná, a tu je schopen zhodnotit správní orgán sám. Správní orgány toho zřetelně schopny byly a i soud se s tímto ztotožňuje, neboť přepis oznámení o přestupku a rozhodnutí odpovídá textu na pokutovém bloku, který je obsahem správního spisu. Nesoulad mezi ulicí Legionářskou uvedenou na pokutovém bloku a nám. Národních hrdinů uvedeným v oznámení (proti čemuž však žalobce nebrojil) uspokojivě vysvětluje Policie ČR ve sdělení ze dne 18. 5. 2017, ani tento nesoulad však nesvědčí o nečitelnosti pokutového bloku, naopak. Žalobce tvrdil, že předmětný pokutový blok, *„absolutně nečitelný“*, předloží jako důkaz, ani v soudním řízení tak však neučinil.

15. S ohledem na výše uvedené jsou nepřipadné odkazy žalobce na rozhodnutí Ústavního soudu a Městského soudu v Praze, jichž se žalobce dovolává.
16. Žalobní bod a) není důvodný.

Nedostatečná skutková zjištění

17. Krajský soud na úvod svých úvah týkajících se žalobního bodu b) uvádí, že není pravdivé tvrzení žalobce, že by požadoval, aby žalovaný provedl přezkum rozhodnutí pokutového bloku ze dne 10. 9. 2016, neboť po celou dobu napadeného řízení popíral pravdivost tohoto rozhodnutí. Jak je uvedeno výše a jak vyplývá ze správního spisu, žalobce ve správním řízení brojil proti záznamu bodů do registru řidiče, které mu byly zapsány na základě tohoto pokutového bloku ze dne 10. 9. 2016 pouze s odůvodněním, že tento blok je nečitelný. Žalobce tak poprvé až v žalobě tvrdí, že skutek nespáchal, neboť se v tento den a čas vůbec nenacházel v Olomouci, a předestírá svoji verzi, jak došlo k vydání pokutového bloku na jeho osobu.
18. Krajský soud poukazuje v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-36, z něhož vyplývá jednoznačný závěr (odst. 20), že správní řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče je řízení zahajované na návrh, neboť předpokladem jeho zahájení je podání námitek řidičem, a toto řízení (na rozdíl od řízení přestupkového) je ovládáno zásadou koncentrace řízení. Dle této zásady zakotvené ve správním řádu v § 82 odst. 4 se k novým skutečnostem nebo důkazům uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.
19. Za situace, kdy žalobce poprvé přichází až ve správní žalobě s tvrzením o tom, že se v čase spáchání přestupku v Olomouci nenacházel, přičemž se jedná bezpochyby o skutečnost, kterou mohl uplatnit po celou dobu správního řízení, nemůže toto jeho dodatečně uplatněné tvrzení zpochybnit obsah oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (pokutový blok). Ze stejného důvodu soud neprovedl dokazování žalobcem navrženým výsledkem svědka (známého žalobce), p. Havránka.
20. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
21. Při posuzování způsobilosti pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče je nutné zohlednit povahu blokového řízení (ve smyslu již zrušených § 84 a násl. zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v účinnosti do 30. 6. 2017, dále jen „přestupkový zákon“). Blokové řízení je řízení značně zjednodušené, ve kterém se do jisté míry řízení ztotožňuje s jeho výsledným rozhodnutím o uložení pokuty, které se

vydávalo na formulářovém pokutovém bloku. Určitou strohost a zkratkovost takového rozhodnutí je třeba akceptovat. Pokutový blok není způsobilým podkladem pro záznam bodů jen tehdy, není-li z něj patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení projednána. Přestupek musí být vymezen jako individualizované jednání, přičemž však dostačuje i odkaz na příslušné zákonné ustanovení o konkrétním přestupku (rozhodnutí ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Správní soudy mohou námitky formálních nedostatků pokutového bloku posuzovat jen do té míry, v jaké jsou schopny zpochybnit způsobilost podkladu pro záznam jako správního aktu, na který se vztahuje presumpce správnosti, dokud není zákonným způsobem zrušen. Řízení o námitkách proti záznamu počtu bodů totiž není oprávněným prostředkem proti přestupku.

22. Tím, kdo tvrdil nezpůsobilost podkladu pro záznam bodů do registru řidiče spočívající v nečitelnosti pokutovém bloku, byl žalobce. Důkazní břemeno tedy tížilo žalobce. Žalobce však toto své tvrzení neprokázal a správnost a zákonnost předmětného pokutového bloku série GE/2014, číslo E2189071, ze dne 10. 9. 2016, jakožto podkladu pro záznam bodů do registru řidiče, tak nebyla vyvrácena. Tento pokutový blok tak byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidiče.
23. Závěrem krajský soud v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu doplňuje, že toto rozhodnutí nezamezuje tomu, aby žalobce brojil proti výsledku blokového řízení. Pokud žalobce zpochybňuje, že předmětný blok obsahuje jeho pravý podpis, může se domáhat nového rozhodnutí v této věci cestou obnovy správního řízení, která může být zahájena i na jeho žádost. Pokud tak hodlá učinit, měly by ovšem předložit hodnověrná tvrzení a vlastní dostatečně konkrétní skutkovou verzi a tato svá tvrzení prokázat (k tomu blíže viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 2 As 167/2017-35).
24. Na základě všeho výše uvedeného krajský soud tedy v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 9. dubna 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

